

Arrest

nr. 120 687 van 14 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 maart 2014 bij faxpost hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2014 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 maart 2014 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOECKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Eerste verzoeker is op 19 december 2010 in België aangekomen, samen met zijn echtgenote (tweede verzoekster) en zijn moeder (derde verzoekster), en kinderen.

Op 20 december 2010 dienen de verzoekers een asielaanvraag in. Op 22 november 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) voor elk van verzoeker de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissingen dienen verzoekers een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 98 195 van 28 februari 2013 opnieuw de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

Op 31 januari 2014 dienen eerste en tweede verzoekers en op 17 februari 2014 derde verzoekster opnieuw een asielaanvraag in. Op 10 maart 2014 neemt de commissaris-generaal voor elk van verzoekers een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De motivering van de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen voor eerste verzoeker luidt als volgt:

“U werd in het kader van het voorafgaand onderzoek van uw huidige asielaanvraag gehoord door het Commissariaat-generaal in het transitcentrum 'Caricole' te Steenokkerzeel op 5 maart 2014 van 9u25 tot 11u55, bijgestaan door een tolk die de Russische taal machtig is.

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine, afkomstig uit Kareli (Georgië). Samen met uw vrouw, G. S. (O.V. ...), uw moeder, M. T. (O.V. ...), en uw kinderen, kwam u aan in België op 19 december 2010 waarna u, uw vrouw en uw moeder de daaropvolgende dag een eerste asielaanvraag indienden bij de Belgische asielinstanties. Op 22 november 2012 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van u, uw vrouw en uw moeder een beslissing genomen tót weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat jullie asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissingen werden vervolgens bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden u en uw vrouw op 31 januari 2014 en uw moeder op 17 februari 2014 een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 27 februari 2014 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten om u, uw vrouw en uw moeder vast te houden in een welbepaalde plaats.

U was uw land van herkomst ontvlucht omdat u, die in 2002 lid was geworden van de 'Nationale Beweging' van voormalig président Mikheil Saakashvili en in 2008 was overgestapt naar de oppositiepartij 'Nationale Partij voor Radicale Democraten', in Georgië problemen kende met medewerkers van de toenmalige autoriteiten, omdat u beschikte over belangrijke informatie waarvan niemand anders op de hoogte was. Zo was u te weten gekomen dat Emzar Gelashvili achter de ontvoering van Koba Davitashvili op 7 november 2007 zat en zou u bezwarende informatie over kiesfraude tijdens de presidentsverkiezingen van januari 2008 en de parlementsverkiezingen van mei 2008 aan nationale en internationale organisaties hebben doorgegeven, naar aanleiding waarvan u door de medewerkers van de toenmalige autoriteiten bedreigd, ontvoerd en gechanteerd werd. Op 9 oktober 2010 werd u samen met uw schoonbroer tevens opgepakt door de politie van Rustavi, waarbij jullie geslagen werden, en op 10 december 2010 opgeroepen door diezelfde politieafdeling, omdat de medewerkers van de toenmalige autoriteiten u onder druk zetten wapens in uw huis in Kareli te laten verbergen opdat men de oppositie valselijk kon beschuldigen van het beramen van een staatsgreep in samenwerking met de Russische autoriteiten.

In het kader van uw huidige asielaanvraag volhardt u in uw asielrelaas zoals u dit naar aanleiding van uw vorige aanvraag uiteen hebt gezet en voegt hieraan toe dat u in België enkele hoogwaardigheidsbekleders van de nieuwe Georgische autoriteiten (op 1 oktober 2012 won de toenmalige oppositiecoalitie Georgian Dream de parlementsverkiezingen en op 27 oktober 2013 de presidentsverkiezingen) ontmoette, aan wie u uw situatie uitlegde en aangaf dat u terug wilde keren naar Georgië. De personen van de huidige regering in Georgië die u in België ontmoette, stelden dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland in het kader van de onderzoeken naar de misdrijven die door medewerkers van het voormalige regime in het verleden werden gepleegd wel verklaringen zou moeten afleggen over de problemen die u er met hen voor uw vlucht had gekend, meer bepaald over dat u en uw schoonbroer op 9 oktober 2010 tijdens een arrestatie door de politie van Rustavi geslagen werden, waarvan de strafzaak door het nieuwe regime werd heropend, en u toen onder druk werd gezet door uw belagers om wapens in uw huis in Kareli te laten verbergen opdat men de oppositie valselijk kon beschuldigen van het beramen van een staatsgreep in samenwerking met de Russische autoriteiten. U wil bij een terugkeer echter liever geen verklaringen afleggen tegen uw belagers om problemen te voorkomen, doch wordt dit door de medewerkers van de huidige autoriteiten aanzien als een plicht die u zou moeten vervullen.

Op 7 november 2013 werd u bovendien bij u thuis in Antwerpen bezocht door twee onbekende personen die zich voorstelden als mensen van Data Akhalaia, voormalig hoofd van het departement Constitutionele Veiligheid van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Georgië, die destijds samen met onder meer Vano Merabishvili, voormalig Eerste Minister van Georgië, u wilde dwingen om wapens bij u thuis te verbergen om zo de oppositie valselijk te beschuldigen van een staatsgreep te plannen. Deze twee personen vertelden u dat ze op de hoogte waren van uw plannen om terug te keren naar

Georgië en bedreigden u met de dood opdat u geen bezwarende verklaringen zou afleggen tegen Data Akhalaia en Vano Merabishvili, die inmiddels beiden werden veroordeeld.

Daarnaast stelt u dat u als blind persoon in Georgië geen volwaardig bestaan kan leiden, omdat er in uw herkomstland onvoldoende voorzieningen zijn voor blinden en invaliden in het algemeen, en invaliden binnen de Georgische maatschappij niet zozeer worden aanvaard.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u een brief voor van de Georgische ambassade in Brussel aangaande de situatie van blinden in Georgië. Uw moeder legde tevens twee cd-roms voor met opnames van uw interviews voor de Georgische televisie die u reeds in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt neergelegd, reeds eerder neergelegde alsook nieuwe foto's van uw deelname aan demonstraties in België tegen het regime van Saakashvili, en foto's van uw ontmoetingen in België met mensen van de huidige Georgische regering.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet. Zo verklaart u dat medewerkers van de huidige Georgische autoriteiten die u in België ontmoette, stelden dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland in het kader van de juridische onderzoeken naar de misdrijven die door medewerkers van het voormalige regime werden gepleegd, verklaringen zou moeten afleggen over de problemen die u er met hen voor uw vlucht had gekend, meer bepaald dat u en uw schoonbroer op 9 oktober 2010 tijdens een arrestatie door de politie van Rustavi geslagen werden, waarvan de strafzaak door het nieuwe regime werd heropend, en u toen onder druk werd gezet door uw belagers om wapens in uw huis in Kareli te laten verbergen opdat men de oppositie valselijk kon beschuldigen van het beramen van een staatsgreep in samenwerking met de Russische autoriteiten. U wil echter geen verklaringen hierover afleggen om problemen te voorkomen. Op 7 november 2013 werd u bovendien bij u thuis in Antwerpen bezocht door twee u onbekende personen die zich voorstelden als mensen van Data Akhalaia en u met de dood bedreigden opdat u geen bezwarende verklaringen zou afleggen tegen Data Akhalaia en Vano Merabishvili, de personen die u destijds wilden dwingen om wapens bij u thuis te verbergen om zo de oppositie valselijk te beschuldigen van een staatsgreep te plannen. Daarnaast stelt u dat u als blind persoon in Georgië geen volwaardig bestaan kan leiden, omdat er in uw herkomstland onvoldoende voorzieningen zijn voor blinden en invaliden in het algemeen, en invaliden binnen de Georgische maatschappij niet zozeer worden aanvaard (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15, 17 en 20; CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 4-11).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tót weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Meer bepaald werd geoordeeld dat u er niet in slaagde de oorzaken van uw problemen, ni. het feit dat u voor de autoriteiten bezwarende informatie zou bezitten en bekend maken/gemaakt hebben in verband met de ontvoering van Davitashvili in 2007 en kiesfraude in 2008, en bijgevolg ook de problemen die u als gevolg hiervan zou hebben meegemaakt (i.e. uw vele ontmoetingen vanaf januari 2008 met hoogwaardigheidsbekleders waarbij u bedreigd werd, uw ontvoering op 21 mei 2008, de chantage in verband met uw grond in mei 2010, de slagen die u kreeg in oktober 2010 samen met uw schoonbroer, de vergiftiging van uw zoon in oktober 2010, de ontvoering van uw zoon in november 2010 en het feit dat men in december 2010 wapens in uw garage in Kareli wou leggen om de oppositie te kunnen beschuldigen van het beramen van een staatsgreep), aannemelijk te maken, omdat u hieromtrent onaannemelijk vage, tegenstrijdige en merkwaardige verklaringen aflegde. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tót uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tót de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige

asielaanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Bovendien werd een bijkomende inconsistentie vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Betreffende de gebeurtenissen op 10 december 2010 verklaarde u in het kader van uw huidige asielaanvraag dat u op die dag voor ondervraging naar (een afdeling van) het Ministerie van Binnenlandse Zaken ging en dat daar, toen u arriveerde, vier personen aanwezig waren, waaronder (Vano) Merabishvili en (Data) Akhalaia. Zij zouden van u geëist hebben dat u met hen zou samenwerken door wapens in uw garage op te slaan. (CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 10) Echter, in het kader van uw eerste asielprocedure verklaarde u over de gebeurtenissen op deze dag dat u 'op het politiekantoor van Rustavi sprak met twee medewerkers van de politie, namelijk Giorgi Guriashvili en Giorgi Chkonia. Zij zouden van u geëist hebben dat u met hen zou samenwerken. U maakte hierbij geen enkele melding van de aanwezigheid van Merabishvili, op dat moment Minister van Binnenlandse Zaken, of Data Akhalaia, volgens u destijds hoofd van de afdeling van Constitutionele veiligheid. (CGVS d.d.11/06/2012, p.13, 19-20) Dat u de vermeende aanwezigheid van twee dergelijke hooggeplaatste personen bij het gesprek op 10 december 2010 in eerste instantie niet zou vermelden is geenszins aannemelijk te noemen indien dit werkelijk voorgevallen was, te meer daar u naar uw eigen verklaringen eerder al in contact zou hebben gestaan met Data Akhalaia (CGVS d.d.11/06/2012, p.13, 14, 18). Deze inconsistentie raakt aan de kern van uw asielrelaas, namelijk de vermeende betrokkenheid van Merabishvili en Akhalaia bij een actie om de toenmalige oppositie in diskrediet te brengen. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake.

Met betrekking tot uw politieke activiteiten in België naar aanleiding waarvan uw moeder ter ondersteuning van jullie tweede asielaanvraag cd-roms neerlegde met opnames van uw interviews voor de Georgische televisie die u reeds in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt neergelegd, reeds eerder neergelegde alsook nieuwe foto's van uw deelname aan demonstraties in België tegen het regime van Saakashvili, en foto's van uw ontmoetingen in België met mensen van de huidige Georgische regering, dient te worden benadrukt dat de inhoud van deze stukken niet wordt betwist, doch uw steun aan en contacten met de huidige Georgische regering en uw activisme jegens de vorige autoriteiten op zich geen aanleiding geven voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij uw administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er in de periode 2012-2013 een verregaande politieke omwenteling heeft plaatsgevonden in Georgië. Op 1 oktober 2012 won de toenmalige oppositiecoalitie 'Georgian Dream' overtuigend de parlementsverkiezingen. Nadien won de presidentskandidaat van 'Georgian Dream' op 27 oktober 2013 overtuigend de presidentsverkiezingen. Ontslagnemend président Saakashvili heeft kort daarop Georgië verlaten. Talrijke bewindvoerders van het 'oude regime' onder Saakashvili werden strafrechtelijk vervolgd op verdenking van machtsmisbruik, corruptie, mishandeling, marteling. Bijgevolg kan bezwaarlijk besloten worden dat uw oppositie-activiteiten tegen het regime van Saakashvili heden nog een aanleiding zouden vormen tot vervolging. Hierbij dient opgemerkt te worden dat ook in het kader van uw eerste asielprocedure er door het CGVS reeds werd gewezen op de veranderde politieke situatie in Georgië - dewelke sindsdien verder geëvolueerd is in positieve zin voor de voormalige oppositie (supra) - en er toen reeds werd besloten dat het hoogst onwaarschijnlijk was dat u omwille van uw activiteiten voor Georgian Dream vervolging zou dienen te vrezen vanwege de toenmalige autoriteiten. Deze activiteiten kunnen dan ook niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Aangaande uw verklaringen dat u als blind persoon in Georgië geen volwaardig bestaan kan leiden omdat er in uw herkomstland onvoldoende voorzieningen zijn voor blinden en invaliden in het algemeen (u verwees onder andere naar speciale plaatsen op het openbaar vervoer, aangepaste signalisatie in het verkeer, voorschriften voor medicatie die niet leesbaar zijn en een gebrek aan gespecialiseerde centra), invaliden binnen de Georgische maatschappij niet zozeer worden aanvaard (bv. de families van partners met wie u wilde huwen waren tegen het huwelijk; er worden kwetsende opmerkingen gemaakt; personen met een handicap worden in huis gehouden in plaats van deelname aan de samenleving te promoten), en het als blinde persoon moeilijk is om een job vast te krijgen (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15; CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 10-11), dient te worden besloten dat deze beperkingen die u omwille van uw invaliditeit in uw land van herkomst zou kennen, hoe laakbaar zij ook mogen wezen, niet kunnen worden beschouwd als een intentionele bedreiging voor uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u zelf aangaf dat de situatie van individuele personen sterk afhangt van hun specifieke omstandigheden, zoals de aanwezigheid van een sociaal vangnet. (CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 11) Er dient opgemerkt te worden dat u gehuwd bent en er bijgevolg aangenomen kan worden dat u bijgestaan kan worden door andere

personen, zoals uw echtgenote. Bovendien blijkt uit uw verklaringen in het kader van uw eerste asielprocedure dat u voor uw vertrek uit Georgië voorzitter was van een vereniging voor blinden en gewerkt hebt bij overheidsdiensten, ook in de periode dat u actief zou zijn geweest voor de oppositie. (CGVS d.d.11/06/2012, p.4) Volgens uw eigen verklaringen hebt u bovendien ook met de huidige machthebbers goede contacten. (CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 4-5, 6) Daarnaast bent u ook nog politiek actief geweest in Georgië en België. Dit alles wijst er dan ook op dat u er in geslaagd bent een zelfstandig bestaan uit te bouwen. Wat betreft de brief van de Georgische ambassade in Brussel, dient opgemerkt te worden dat deze enkel ingaat op de algemene situatie van blinden in Georgië en de regio Kareli. Deze situatie wordt op zich niet betwist. Echter, hieruit blijkt evenwel niet in welke situatie u persoonlijk terecht zou komen. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie is onvoldoende om te concluderen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit in het gedrang zouden komen bij een eventuele terugkeer. Gelet op het voorgaande kan er dan ook niet besloten worden dat uw blindheid een nieuw element is dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De motivering van de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen voor tweede verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine, afkomstig uit Kareli (Georgië). Samen met uw man, M. G. (O.V. ...), uw schoonmoeder, M. T. (O.V. ...), en uw kinderen, kwam u aan in België op 19 december 2010 waarna u, uw man en uw schoonmoeder de daaropvolgende dag een eerste asielaanvraag indienden bij de Belgische asielinstanties. U haalde hierbij aan dat u uw land van herkomst verlaten had omdat u in Georgië problemen kende omwille van uw werk als journaliste en uw problemen verergerden sinds u uw leven deelde met uw huidige man. Op 22 november 2012 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van u, uw man en uw schoonmoeder een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat jullie asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissingen werden vervolgens bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden u en uw man op 31 januari 2014 en uw schoonmoeder op 17 februari 2014 een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 27 februari 2014 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten om u, uw man en uw schoonmoeder vast te houden in een welbepaalde plaats. U werd vervolgens met uw minderjarige kinderen overgeplaatst naar een FITT-woning in Tubize.

Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die uw man naar aanleiding van zijn vorige en huidige asielaanvraag heeft uiteengezet. Zo verklaart u dat uw huidige asielaanvraag verbonden is met de problemen van uw man die nog steeds actueel zouden zijn. Zo werd uw man in de herfst van 2013 in Antwerpen bezocht door twee onbekenden die hem bedreigden. U vermoedt dat dit verband houdt met het asielrelaas dat uw man naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag uiteen heeft gezet. Daarnaast verklaart u dat uw man omwille van zijn blindheid niet kan terugkeren naar Georgië, omdat er in Georgië geen voorzieningen zijn voor blinden.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U

diende hiertegen geen cassatieberoep bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit uw administratieve dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op de individuele asielmotieven zoals u deze in het kader van uw vorige asielaanvraag uiteen hebt gezet, namelijk de problemen die u in Georgië kende omwille van uw werk als journaliste. U brengt ter zake dan ook geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS ter zake over dergelijke elementen.

Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u uw huidige asielaanvraag volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man, M.G. (O.V. ...). In het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet. Zo verklaart u dat medewerkers van de huidige Georgische autoriteiten die u in België ontmoette, stelden dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland in het kader van de juridische onderzoeken naar de misdrijven die door medewerkers van het voormalige regime werden gepleegd, verklaringen zou moeten afleggen over de problemen die u er met hen voor uw vlucht had gekend, meer bepaald dat u en uw schoonbroer op 9 oktober 2010 tijdens een arrestatie door de politie van Rustavi geslagen werden, waarvan de strafzaak door het nieuwe regime werd heropend, en u toen onder druk werd gezet door uw belagers om wapens in uw huis in Kareli te laten verbergen opdat men de oppositie valselijk kon beschuldigen van het beramen van een staatsgreep in samenwerking met de Russische autoriteiten. U wil echter geen verklaringen hierover afleggen om problemen te voorkomen. Op 7 november 2013 werd u bovendien bij u thuis in Antwerpen bezocht door twee u onbekende personen die zich voorstelden als mensen van Data Akhalaia en u met de dood bedreigden opdat u geen bezwarende verklaringen zou afleggen tegen Data Akhalaia en Va no Merabishvili, de personen die u destijds wilden dwingen om wapens bij u thuis te verbergen om zo de oppositie valselijk te beschuldigen van een staatsgreep te plannen. Daarnaast stelt u dat u als blind persoon in Georgië geen volwaardig bestaan kan leiden, omdat er in uw herkomstland onvoldoende voorzieningen zijn voor blinden en invaliden in het algemeen, en invaliden binnen de Georgische maatschappij niet zozeer worden aanvaard (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15, 17 en 20; CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 4-11).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Meer bepaald werd geoordeeld dat u er niet in slaagde de oorzaken van uw problemen, ni. het feit dat u voor de autoriteiten bezwarende informatie zou bezitten en bekend maken/gemaakt hebben in verband met de ontvoering van Davitashvili in 2007 en kiesfraude in 2008, en bijgevolg ook de problemen die u als gevolg hiervan zou hebben meegemaakt (i.e. uw vele ontmoetingen vanaf januari 2008 met hoogwaardigheidsbekleders waarbij u bedreigd werd, uw ontvoering op 21 mei 2008, de chantage in verband met uw grond in mei 2010, de slagen die u kreeg in oktober 2010 samen met uw schoonbroer, de vergiftiging van uw zoon in oktober 2010, de ontvoering van uw zoon in november 2010 en het feit dat men in december 2010 wapens in uw garage in Kareli wou leggen om de oppositie te kunnen beschuldigen van het beramen van een staatsgreep), aannemelijk te maken, omdat u hieromtrent

onaannemelijk vage, tegenstrijdige en merkwaardige verklaringen aflegde. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Bovendien werd een bijkomende inconsistentie vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Betreffende de gebeurtenissen op 10 december 2010 verklaarde u in het kader van uw huidige asielaanvraag dat u op die dag voor ondervraging naar (een afdeling van) het Ministerie van Binnenlandse Zaken ging en dat daar, toen u arriveerde, vier personen aanwezig waren, waaronder (Vano) Merabishvili en (Data) Akhalaia. Zij zouden van u geëist hebben dat u met hen zou samenwerken door wapens in uw garage op te slaan. (CGVS 2e A A, voorafgaand onderzoek, p. 10) Echter, in het kader van uw eerste asielprocedure verklaarde u over de gebeurtenissen op deze dag dat u op het politiekantoor van Rustavi sprak met twee medewerkers van de politie, namelijk Giorgi Guriashvili en Giorgi Chkonia. Zij zouden van u geëist hebben dat u met hen zou samenwerken. U maakte hierbij geen enkele melding van de aanwezigheid van Merabishvili, op dat moment Minister van Binnenlandse Zaken, of Data Akhalaia, volgens u destijds hoofd van de afdeling van Constitutionele veiligheid. (CGVS d.d.11/06/2012, p.13, 19-20) Dat u de vermeende aanwezigheid van twee dergelijke hooggeplaatste personen bij het gesprek op 10 december 2010 in eerste instantie niet zou vermelden is geenszins aannemelijk te noemen indien dit werkelijk voorgevallen was, te meer daar u naar uw eigen verklaringen eerder al in contact zou hebben gestaan met Data Akhalaia (CGVS d.d. 11/06/2012, p.13, 14, 18). Deze inconsistentie raakt aan de kern van uw asielrelaas, namelijk de vermeende betrokkenheid van Merabishvili en Akhalaia bij een actie om de toenmalige oppositie in diskrediet te brengen. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake.

Met betrekking tot uw politieke activiteiten in België naar aanleiding waarvan uw moeder ter ondersteuning van jullie tweede asielaanvraag cd-roms neerlegde met opnames van uw interviews voor de Georgische televisie die u reeds in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt neergelegd, reeds eerder neergelegde alsook nieuwe foto's van uw deelname aan demonstraties in België tegen het regime van Saakashvili, en foto's van uw ontmoetingen in België met mensen van de huidige Georgische regering, dient te worden benadrukt dat de inhoud van deze stukken niet wordt betwist, doch uw steun aan en contacten met de huidige Georgische regering en uw activisme jegens de vorige autoriteiten op zich geen aanleiding geven voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij uw administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er in de periode 2012-2013 een verregaande politieke omwenteling heeft plaatsgevonden in Georgië. Op 1 oktober 2012 won de toenmalige oppositiecoalitie 'Georgian Dream' overtuigend de parlementsverkiezingen. Nadien won de presidentskandidaat van 'Georgian Dream' op 27 oktober 2013 overtuigend de presidentsverkiezingen. Ontslagnemend président Saakashvili heeft kort daarop Georgië verlaten. Talrijke bewindvoerders van het 'oude regime' onder Saakashvili werden strafrechtelijk vervolgd op verdenking van machtsmisbruik, corruptie, mishandeling, marteling. Bijgevolg kan bezwaarlijk besloten worden dat uw oppositie-activiteiten tegen het regime van Saakashvili heden nog een aanleiding zouden vormen tot vervolging. Hierbij dient opgemerkt te worden dat ook in het kader van uw eerste asielprocedure er door het CGVS reeds werd gewezen op de veranderde politieke situatie in Georgië - dewelke sindsdien verder geëvolueerd is in positieve zin voor de voormalige oppositie (supra) - en er toen reeds werd besloten dat het hoogst onwaarschijnlijk was dat u omwille van uw activiteiten voor Georgian Dream vervolging zou dienen te vrezen vanwege de toenmalige autoriteiten. Deze activiteiten kunnen dan ook niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Aangaande uw verklaringen dat u als blind persoon in Georgië geen volwaardig bestaan kan leiden omdat er in uw herkomstland onvoldoende voorzieningen zijn voor blinden en invaliden in het algemeen (u verwees onder andere naar speciale plaatsen op het openbaar vervoer, aangepaste signalisatie in het verkeer, voorschriften voor medicatie die niet leesbaar zijn en een gebrek aan gespecialiseerde centra), invaliden binnen de Georgische maatschappij niet zozeer worden aanvaard (bv. de families van

partners met wie u wilde huwen waren tegen het huwelijk; er worden kwetsende opmerkingen gemaakt; personen met een handicap worden in huis gehouden in plaats van deelname aan de samenleving te promoten), en het als blinde persoon moeilijk is om een job vast te krijgen (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15; CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 10-11), dient te worden besloten dat deze beperkingen die u omwille van uw invaliditeit in uw land van herkomst zou kennen, hoe laakbaar zij ook mogen wezen, niet kunnen worden beschouwd als een intentionele bedreiging voor uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u zelf aangaf dat de situatie van individuele personen sterk afhangt van hun specifieke omstandigheden, zoals de aanwezigheid van een sociaal vangnet. (CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 11) Er dient opgemerkt te worden dat u gehuwd bent en er bijgevolg aangenomen kan worden dat u bijgestaan kan worden door andere personen, zoals uw echtgenote. Bovendien blijkt uit uw verklaringen in het kader van uw eerste asielprocedure dat u voor uw vertrek uit Georgië voorzitter was van een vereniging voor blinden en gewerkt hebt bij overheidsdiensten, ook in de periode dat u actief zou zijn geweest voor de oppositie. (CGVS d.d.11/06/2012, p.4) Volgens uw eigen verklaringen hebt u bovendien ook met de huidige machthebbers goede contacten. (CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 4-5, 6) Daarnaast bent u ook nog politiek actief geweest in Georgië en België. Dit alles wijst er dan ook op dat u er in geslaagd bent een zelfstandig bestaan uit te bouwen. Wat betreft de brief van de Georgische ambassade in Brussel, dient opgemerkt te worden dat deze enkel ingaat op de algemene situatie van blinden in Georgië en de regio Kareli. Deze situatie wordt op zich niet betwist. Echter, hieruit blijkt evenwel niet in welke situatie u persoonlijk terecht zou komen. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie is onvoldoende om te concluderen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit in het gedrang zouden komen bij een eventuele terugkeer. Gelet op het voorgaande kan er dan ook niet besloten worden dat uw blindheid een nieuw element is dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

De motivering van de weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen voor derde verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine, afkomstig uit Kareli (Georgië). Samen met uw zoon, M.G. (O.V. ...), uw schoondochter, G. S. (O.V. ...), en uw kleinkinderen, kwam u aan in België op 19 december 2010 waarna u, uw zoon en uw schoondochter de daaropvolgende dag een eerste asielaanvraag indienden bij de Belgische asielinstanties. Op 22 november 2012 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van u, uw zoon en uw schoondochter een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat jullie asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissingen werden vervolgens bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden uw zoon en uw schoondochter op 31 januari 2014 en u op 17 februari 2014 een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 27 februari 2014 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken besloten om u, uw zoon en uw schoondochter vast te houden in een welbepaalde plaats.

Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die uw zoon, M. G. (O.V. ...), naar aanleiding van zijn vorige en huidige asielaanvraag heeft uiteengezet. Zo verklaart u dat u bij een terugkeer naar Georgië problemen zou krijgen omwille van de problemen die uw zoon er gekend heeft. Van uw zussen vernam u dat u in Georgië in dit verband werd gezocht. Daarnaast haalt u aan dat u voor de aantreding van de nieuwe Georgische autoriteiten in België deelnam aan betogingen tegen het voormalige regime in Georgië. Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u twee cd-roms, op vraag van uw zoon, met opnames van uw zoons interviews voor de Georgische televisie die hij reeds in het kader van zijn vorige asielaanvraag heeft neergelegd, reeds eerder neergelegde alsook nieuwe foto's van uw zoons deelname aan demonstraties in België tegen het regime van Saakashvili, en foto's van uw zoons ontmoetingen in België met mensen van de huidige Georgische regering.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u uw huidige asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zoon, M.G. (O.V. ...) (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15, 17 en 18). In het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw zoon hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet. Zo verklaart u dat medewerkers van de huidige Georgische autoriteiten die u in België ontmoette, stelden dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland in het kader van de juridische onderzoeken naar de misdrijven die door medewerkers van het voormalige regime werden gepleegd, verklaringen zou moeten afleggen over de problemen die u er met hen voor uw vlucht had gekend, meer bepaald dat u en uw schoonbroer op 9 oktober 2010 tijdens een arrestatie door de politie van Rustavi geslagen werden, waarvan de strafzaak door het nieuwe regime werd heropend, en u toen onder druk werd gezet door uw belagers om wapens in uw huis in Kareli te laten verbergen opdat men de oppositie valselijk kon beschuldigen van het beramen van een staatsgreep in samenwerking met de Russische autoriteiten. U wil echter geen verklaringen hierover afleggen om problemen te voorkomen. Op 7 november 2013 werd u bovendien bij u thuis in Antwerpen bezocht door twee u onbekende personen die zich voorstelden als mensen van Data Akhalaia en u met de dood bedreigden opdat u geen bezwarende verklaringen zou afleggen tegen Data Akhalaia en Vano Merabishvili, de personen die u destijds wilden dwingen om wapens bij u thuis te verbergen om zo de oppositie valselijk te beschuldigen van een staatsgreep te plannen. Daarnaast stelt u dat u als blind persoon in Georgië geen volwaardig bestaan kan leiden, omdat er in uw herkomstland onvoldoende voorzieningen zijn voor blinden en invaliden in het algemeen, en invaliden binnen de Georgische maatschappij niet zozeer worden aanvaard (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15, 17 en 20; CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 4-11).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Meer bepaald werd geoordeeld dat u er niet in slaagde de oorzaken van uw problemen, ni. het feit dat u voor de autoriteiten bezwarende informatie zou bezitten en bekend maken/gemaakt hebben in verband met de ontvoering van Davitashvili in 2007 en kiesfraude in 2008, en bijgevolg ook de problemen die u als gevolg hiervan zou hebben meegemaakt (i.e. uw vele ontmoetingen vanaf januari 2008 met hoogwaardigheidsbekleders waarbij u bedreigd werd, uw ontvoering op 21 mei 2008, de chantage in verband met uw grond in mei 2010, de slagen die u kreeg in oktober 2010 samen met uw schoonbroer, de vergiftiging van uw zoon in oktober 2010, de ontvoering van uw zoon in november 2010 en het feit dat men in december 2010 wapens in uw garage in Kareli wou leggen om de oppositie te kunnen beschuldigen van het beramen van een staatsgreep), aannemelijk te maken, omdat u hieromtrent onaannemelijk vage, tegenstrijdige en merkwuurige verklaringen aflegde. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Bovendien werd een bijkomende inconsistentie vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Betreffende de gebeurtenissen op 10 december 2010 verklaarde u in het kader van uw huidige asielaanvraag dat u op die dag voor ondervraging naar (een afdeling van) het Ministerie van Binnenlandse Zaken ging en dat daar, toen u arriveerde, vier personen aanwezig waren, waaronder (Vano) Merabishvili en (Data) Akhalaia. Zij zouden van u geëist hebben dat u met hen zou samenwerken door wapens in uw garage op te slaan. (CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 10) Echter, in het kader van uw eerste asielprocedure verklaarde u over de gebeurtenissen op deze dag dat u op het politiekantoor van Rustavi sprak met twee medewerkers van de politie, namelijk Giorgi Guriashvili en Giorgi Chkonia. Zij zouden van u geëist hebben dat u met hen zou samenwerken. U maakte hierbij geen enkele melding van de aanwezigheid van Merabishvili, op dat moment Minister van Binnenlandse Zaken, of Data Akhalaia, volgens u destijds hoofd van de afdeling van Constitutionele veiligheid. (CGVS d.d.11/06/2012, p.13, 19-20) Dat u de vermeende aanwezigheid van twee dergelijke hooggeplaatste personen bij het gesprek op 10 december 2010 in eerste instantie niet zou vermelden is geenszins aannemelijk te noemen indien dit werkelijk voorgevallen was, te meer daar u naar uw eigen verklaringen eerder al in contact zou hebben gestaan met Data Akhalaia (CGVS d.d.11/06/2012, p.13, 14, 18). Deze inconsistentie raakt aan de kern van uw asielrelaas, namelijk de vermeende betrokkenheid van Merabishvili en Akhalaia bij een actie om de toenmalige oppositie in diskrediet te brengen. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake.

Met betrekking tot uw politieke activiteiten in België naar aanleiding waarvan uw moeder ter ondersteuning van jullie tweede asielaanvraag cd-roms neerlegde met opnames van uw interviews voor de Georgische televisie die u reeds in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt neergelegd, reeds eerder neergelegde alsook nieuwe foto's van uw deelname aan demonstraties in België tegen het regime van Saakashvili, en foto's van uw ontmoetingen in België met mensen van de huidige Georgische regering, dient te worden benadrukt dat de inhoud van deze stukken niet wordt betwist, doch uw steun aan en contacten met de huidige Georgische regering en uw activisme jegens de vorige autoriteiten op zich geen aanleiding geven voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij uw administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er in de periode 2012-2013 een verregaande politieke omwenteling heeft plaatsgevonden in Georgië. Op 1 oktober 2012 won de toenmalige oppositiecoalitie 'Georgian Dream' overtuigend de parlementsverkiezingen. Nadien won de presidentskandidaat van 'Georgian Dream' op 27 oktober 2013 overtuigend de presidentsverkiezingen. Ontslagnemend president Saakashvili heeft kort daarop Georgië verlaten. Talrijke bewindvoerders van het 'oude regime' onder Saakashvili werden strafrechtelijk vervolgd op verdenking van machtsmisbruik, corruptie, mishandeling, marteling. Bijgevolg kan bezwaarlijk besloten worden dat uw oppositie-activiteiten tegen het regime van Saakashvili heden nog een aanleiding zouden vormen tot vervolging. Hierbij dient opgemerkt te worden dat ook in het kader van uw eerste asielprocedure er door het CGVS reeds werd gewezen op de veranderde politieke situatie in Georgië - dewelke sindsdien verder geëvolueerd is in positieve zin voor de voormalige oppositie (supra) - en er toen reeds werd besloten dat het hoogst onwaarschijnlijk was dat u omwille van uw activiteiten voor Georgian Dream vervolging zou dienen te vrezen vanwege de toenmalige autoriteiten. Deze activiteiten kunnen dan ook niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Aangaande uw verklaringen dat u als blind persoon in Georgië geen volwaardig bestaan kan leiden omdat er in uw herkomstland onvoldoende voorzieningen zijn voor blinden en invaliden in het algemeen (u verwees onder andere naar speciale plaatsen op het openbaar vervoer, aangepaste signalisatie in het verkeer, voorschriften voor medicatie die niet leesbaar zijn en een gebrek aan gespecialiseerde centra), invaliden binnen de Georgische maatschappij niet zozeer worden aanvaard (bv. de families van partners met wie u wilde huwen waren tegen het huwelijk; er worden kwetsende opmerkingen gemaakt; personen met een handicap worden in huis gehouden in plaats van deelname aan de samenleving te promoten), en het als blinde persoon moeilijk is om een job vast te krijgen (DVZ 2e A A, verklaring, rubriek 15; CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 10-11), dient te worden besloten dat deze beperkingen die u omwille van uw invaliditeit in uw land van herkomst zou kennen, hoe laakbaar zij ook mogen wezen, niet kunnen worden beschouwd als een intentionele bedreiging voor uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u zelf aangaf dat de situatie van individuele personen sterk afhangt van hun specifieke omstandigheden, zoals de aanwezigheid van een

sociaal vangnet. (CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 11) Er dient opgemerkt te worden dat u gehuwd bent en er bijgevolg aangenomen kan worden dat u bijgestaan kan worden door andere personen, zoals uw echtgenote. Bovendien blijkt uit uw verklaringen in het kader van uw eerste asielprocedure dat u voor uw vertrek uit Georgië voorzitter was van een vereniging voor blinden en gewerkt hebt bij overheidsdiensten, ook in de periode dat u actief zou zijn geweest voor de oppositie. (CGVS d.d.11/06/2012, p.4) Volgens uw eigen verklaringen hebt u bovendien ook met de huidige machthebbers goede contacten. (CGVS 2e AA, voorafgaand onderzoek, p. 4-5, 6) Daarnaast bent u ook nog politiek actief geweest in Georgië en België. Dit alles wijst er dan ook op dat u er in geslaagd bent een zelfstandig bestaan uit te bouwen. Wat betreft de brief van de Georgische ambassade in Brussel, dient opgemerkt te worden dat deze enkel ingaat op de algemene situatie van blinden in Georgië en de regio Kareli. Deze situatie wordt op zich niet betwist. Echter, hieruit blijkt evenwel niet in welke situatie u persoonlijk terecht zou komen. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie is onvoldoende om te concluderen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit in het gedrang zouden komen bij een eventuele terugkeer. Gelet op het voorgaande kan er dan ook niet besloten worden dat uw blindheid een nieuw element is dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Aangaande uw verklaring dat u voor de aantreding van de nieuwe Georgische machthebbers in België deelnam aan betogingen tegen het toenmalige regime in Georgië (dit van president Mikheil Saakashvili) (DVZ 2e AA, verklaring rubriek 15 en 16), zij erop gewezen dat uw activisme in België jegens de vorige machthebbers op zich geen aanleiding geeft voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij uw administratieve dossier werd gevoegd, blijkt immers dat er in de periode 2012-2013 een verregaande politieke omwenteling heeft plaatsgevonden in Georgië. Op 1 oktober 2012 won de toenmalige oppositiecoalitie 'Georgian Dream' overtuigend de parlementsverkiezingen. Talrijke bewindvoerders van het 'oude regime' onder Saakashvili werden strafrechtelijk vervolgd op verdenking van machtsmisbruik, corruptie, mishandeling, marteling. Intussen won de presidentskandidaat van 'Georgian Dream' op 27 oktober 2013 overtuigend de presidentsverkiezingen. Ontslagnemend president Saakashvili heeft kort daarop Georgië verlaten. Voor zover u een vrees zou koesteren jegens de voormalige machthebbers in Georgië omwille van uw deelname aan demonstraties in België leidt deze informatie dan ook tot de conclusie dat de politieke veranderingen in Georgië ernstig afbreuk doen aan deze vrees. Uw deelname aan manifestaties in België kan dan ook niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet."

Dit is de derde bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Inzake de hen op 10 maart 2014 betekende weigeringen van in overwegingname van een meervoudige asielaanvraag stellen verzoekers dat hun vordering hoogdringend is omdat zij worden vastgehouden met het oog op een repatriëring. Zij hebben de vordering gesteld met de vereiste spoed.

Verweerder bevestigt dit gegeven.

Er is, wat betreft de bestreden beslissingen, dan ook voldaan aan de in artikel 43, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 gestelde vereiste dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

2.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1 De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Hieruit volgt tevens dat wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel mag zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting die artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § § 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Conka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

2.3.2 In het eerste middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en van de artikelen 23 en 39 § 1 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de

minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus.

Verzoekers betogen dat er voor hen als asielzoekers een risico bestaat op schending van artikel 3 van het EVRM, in geval van een terugkeer naar Georgië.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; *addē* EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § § 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./ Verenigd Koninkrijk, § 108 *in fine*).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van regeringsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § § 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, § § 99-100). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt echter dat uitzonderlijk, in de zaken waarin een verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, de bescherming van artikel 3 van het EVRM optreedt wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort (zie: EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 132). In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan aantoont van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken. Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 80; EHRM 23 mei 2007, Salah Sheekh/Nederland, § 148).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (*cf.* EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 *in fine*). Zowel wat de algemene situatie in een land betreft als de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij, moet de verzoekende partij over de materiële mogelijkheid beschikken om te

gepasten tijde deze omstandigheden te doen gelden (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 366).

In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. *mutatis mutandis*: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en cons./Zweden, § § 75-76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107). De verwerende partij moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § § 293 en 388).

Verzoekers hebben in 2010 een eerste asielaanvraag ingediend die definitief werd afgewezen bij arrest van de Raad. Verzoekers hebben in 2014 opnieuw een asielaanvraag ingediend die allen werden afgewezen door de Commissaris-generaal. Verzoekers halen thans geen concreet element aan dat erop zou kunnen wijzen dat zij thans een risico lopen op een onmenselijke of vernederende behandeling in geval van terugkeer. Het betoog van verzoekers blijft zeer vaag en is beperkt tot een louter blote bewering, niet gestaafd door enig begin van bewijs. Een schending van artikel 3 EVRM wordt *prima facie* niet aannemelijk gemaakt.

Verzoekers betwisten dat *in casu* de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de annulatieprocedure voldoen aan de voorwaarden van artikel 13 van het EVRM. Ter onderbouwing van hun standpunt verwijzen zij naar het arrest 1/2014 van het Grondwettelijk Hof van 16 januari 2014 en een schorsingsarrest van de Raad (RvV 31 januari 2014, nr. 118 156).

Artikel 13 van EVRM stelt dat eenieder wiens rechten, welke in het Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, recht heeft op een daadwerkelijke rechtshulp voor een nationale instantie. Deze bepaling heeft geen onafhankelijk bestaan maar kan slechts worden ingeroepen in samenhang met de verdragsbepaling waarvan de schending wordt ingeroepen. Verzoekers slagen er niet in te overtuigen dat de bestreden beslissingen artikel 3 van het EVRM schenden.

Verder wordt opgemerkt dat verzoekers citeren uit het arrest van het Grondwettelijk Hof en verwijzen naar een aantal bepalingen die eveneens uitgebreid worden geciteerd. Zij laten evenwel na uiteen te zetten op welke wijze het standpunt van het Grondwettelijk Hof die zich heeft uitgesproken inzake beslissingen die genomen zijn op grond van artikel 57/6/1 inzake asielaanvragen die worden ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of van een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, kan worden toegepast op de beslissingen *in casu*, met name de weigeringen tot inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Zij tonen niet aan en maken geenszins duidelijk dat er een verband kan worden gelegd tussen het arrest van het Grondwettelijk Hof en de thans bestreden beslissingen en dat er zich een beoordeling naar analogie opdringt. Waar verzoekers stellen dat het arrest van de Raad moet worden bijgetreden, dient te worden opgemerkt dat de arresten van de Raad geen precedentswaarde hebben en dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij zich in dezelfde situatie bevinden als uiteengezet in het arrest van de Raad waarnaar zij verwijzen en hen niet ontslaat van de verplichting in het verzoekschrift duidelijk aan te geven waarop hun kritiek betrekking heeft.

In de mate verzoekers kritiek uiten op de gevoerde procedure voor de Raad of de rechtsmacht van de Raad, in het licht van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, tonen zij hiermee niet aan dat de bestreden beslissingen door enige onregelmatigheid zijn aangetast.

Waar verzoekers aan de Raad vragen om een prejudiciële vraag te stellen dient te worden opgemerkt dat verzoekers hebben nagelaten uiteen te zetten hoe de prejudiciële vraag zou moeten luiden. Bovendien is de snelheid waar de Raad in deze fase van de procedure moet optreden niet te verenigen met het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof.

Het eerste middel is *prima facie* niet ernstig.

2.3.3 In het tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van het beginsel "*luidens de welke elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven*", van het zorgvuldigheids- en

vertrouwensbeginsel, van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, van artikel 9.2 van de Dublin-II-Verordening.

In het eerste onderdeel van het middel betogen verzoekers dat er geen enkel onderzoek is gebeurd naar de nood aan subsidiaire bescherming. De beslissingen verwijzen weliswaar naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet maar ze bevatten geen enkele overweging, volgens hen. De weigeringsbeslissingen houden daarom een schending in van artikel 3 van het EVRM.

Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt evenwel dat verzoekers' grief feitelijke grondslag mist. Uit de beslissingen blijkt dat de Commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering tot in overwegingname van de meervoudige asielaanvraag ondersteunen, betekent niet dat de beslissingen omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende zouden gemotiveerd zijn.

In het tweede onderdeel van het middel herhalen verzoekers hun verklaringen zoals afgelegd tijdens het gehoor en benadrukken zij dat zij bedreigd werden met de dood indien zij bezwarende verklaringen zouden afleggen in hun land van herkomst. Opnieuw menen zij hieruit een schending van artikel 3 van het EVRM te kunnen afleiden.

Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2,b van de vreemdelingenwet. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat werd getoetst in hoofde van verzoekers of er een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is. De door verzoekers ingeroepen schending van artikel 3 van het EVRM moet, gelet op de aard van de bestreden beslissingen niet afzonderlijk gemotiveerd worden. In de bestreden beslissingen wordt met betrekking tot de bedreigingen die tegen hen zijn geuit indien zij bezwarende verklaringen zouden afleggen in hun land van herkomst het volgende gemotiveerd: *“Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij uw administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er in de periode 2012-2013 een verregaande politieke omwenteling heeft plaatsgevonden in Georgië. Op 1 oktober 2012 won de toenmalige oppositiecoalitie 'Georgian Dream' overtuigend de parlementsverkiezingen. Nadien won de presidentskandidaat van 'Georgian Dream' op 27 oktober 2013 overtuigend de presidentsverkiezingen. Ontslagnemend president Saakashvili heeft kort daarop Georgië verlaten. Talrijke bewindvoerders van het 'oude regime' onder Saakashvili werden strafrechtelijk vervolgd op verdenking van machtsmisbruik, corruptie, mishandeling, marteling. Bijgevolg kan bezwaarlijk besloten worden dat uw oppositie-activiteiten tegen het regime van Saakashvili heden nog een aanleiding zouden vormen tot vervolging. Hierbij dient opgemerkt te worden dat ook in het kader van uw eerste asielprocedure er door het CGVS reeds werd gewezen op de veranderde politieke situatie in Georgië - dewelke sindsdien verder geëvolueerd is in positieve zin voor de voormalige oppositie (supra) - en er toen reeds werd besloten dat het hoogst onwaarschijnlijk was dat u omwille van uw activiteiten voor Georgian Dream vervolging zou dienen te vrezen vanwege de toenmalige autoriteiten. Deze activiteiten kunnen dan ook niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.”* Verzoekers die in het verzoekschrift hun grief beperken tot een loutere herhaling van hun verklaringen tijdens het gehoor, doen geen afbreuk aan de hierboven geciteerde motivering in de beslissingen, laat staan dat zij het motief weerleggen. De schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Verder laten verzoekers na uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissingen de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het beginsel *“luidens de welke elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven”*, het zorgvuldigheids- en vertrouwensbeginsel, het artikel 8 van het EVRM en het artikel 9.2 van de Dublin-II-Verordening zouden schenden. Luidens (artikel 39/78, eerste lid) artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden en de wijze waarop deze rechtsregel wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972 en RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Verzoekers beperken zich tot het summier aanhalen van de bepalingen die zij geschonden achten, zonder maar enigszins aan te duiden op welke wijze die rechtsregels en beginselen door de bestreden handelingen geschonden zouden worden. Verzoekers beperken zich tot algemene affirmaties en tot vage beweringen, zonder deze concreet te betrekken op de werkelijke vaststellingen van de

bestreden beslissingen. Verzoekers ondersteunen hun grief geenszins met concrete en pertinente gegevens en overtuigen derhalve nergens van een kennelijke onredelijkheid van de bestreden beslissingen. Het aangevoerde is aldus onvoldoende uitgewerkt.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen ernstig middel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de vreemdelingenwet, werd aangevoerd.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

N. MOONEN